کاهش ۳۷ درصدی ورود آب به سدها

جدیدترین وضعیت سدهای کشور از کاهش ۳۷درصدی آورده رودخانه‌ها تا کاهش ۱۷ درصدی حجم آب حکایت دارد. سال آبی جاری (از ابتدای مهر ۱۴۰۳) که اکنون در هشتمین ماه آن به‌سر می‌بریم، به‌گفته کارشناسان صنعت آب یکی از کم‌آب‌ترین سال‌ها است. جدیدترین گزارش شرکت مدیریت منابع آب ایران نشان می‌دهد که از ابتدای سال آبی جاری تا ۱۳ اردیبهشت‌ماه ۱۸/۱۹ میلیارد مترمکعب آب وارد سدهای بزرگ و مهم کشور شده است که در مدت مشابه سال گذشته این میزان ۲۹/۰۴ میلیارد متر مکعب بوده و کاهش ۳۷ درصدی را نشان می‌دهد. حجم آب موجود در سدهای کشور از ابتدای سال آبی جاری تا ۱۳ اردیبهشت به ۲۷/۱۹ میلیارد متر مکعب رسیده است، درحالی‌که سال گذشته در همین بازه زمانی این رقم ۳۲/۹۰ میلیارد متر مکعب بوده که ۱۷ درصد کاهش را نشان می‌دهد. میزان خروج آب از سدها نیز در این مدت کاهش یافته به‌طوری که سال گذشته آبی از ابتدای مهر ۱۴۰۲ تا ۱۳ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۳ میزان خروج آب از سدها ۱۸/۲۷ میلیارد متر مکعب بود اما امسال این میزان به ۱۵/۶۰ میلیارد متر مکعب رسیده که ۱۵ درصد کاهش دارد.

ناجی فراموش‌شده ناترازی سوخت

کارشناسان معتقدند تنها راه مقابله با ناترازی سوخت، بهره‌برداری هوشمندانه از منابع داخلی به‌ویژه گاز طبیعی است

زهرا رجایی
گروه اقتصاد

از ترافیک سنگین خیابان‌ها تا لابه‌لای گزارش‌های اقتصادی، صدای ناترازی انرژی به‌وضوح شنیده می‌شود. صدایی که دیگر تنها یک هشدار ساده نیست بلکه به نشانه‌ای آشکار از بحرانی عمیق‌تر تبدیل شده است. در کشوری که با منابع غنی نفت و گاز شناخته می‌شود، توازن میان تولید و مصرف انرژی به نقطه‌ای بحرانی رسیده است. زنگ خطر بحران انرژی به‌صدا درآمده که نشانه‌های آن را می‌توان در صف‌های طولانی پمپ‌بنزین‌ها، رشد بی‌سابقه مصرف و واردات سوخت مشاهده کرد.

طبق اعلام مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران، مجموع تولید بنزین کشور که شامل تولید پالایشگاه‌ها و انبارها می‌شود، به حدود ۱۲۰ میلیون لیتر در روز رسیده است. با این حال، مصرف داخلی بنزین در سال‌های اخیر با افزایش چشمگیری مواجه شده است. آمارهای جدید نشان می‌دهد که میانگین مصرف بنزین در بازه زمانی ۲۵ اسفند تا ۱۶ فروردین سالجاری به ۱۳۴/۵ میلیون لیتر رسیده است، که نسبت به مدت مشابه سال گذشته، رشد ۹ درصدی را نشان می‌دهد. این در حالی است که میانگین مصرف بنزین در سال گذشته ۱۲۲/۲ میلیون لیتر بوده است. این افزایش مصرف بی‌سابقه، در کنار محدودیت‌های موجود در ظرفیت پالایشگاه‌ها، بحران انرژی را در کشور تشدید کرده است.

وابستگی سوختی، نسخه موقت بحران

معاون اجرایی شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی اعلام کرد که روزانه ۹ میلیون لیتر بنزین به کشور وارد می‌شود. این واردات، هرچند به‌عنوان یک تدبیر کوتاه‌مدت برای مقابله با ناترازی بنزین در کشور به‌کار گرفته می‌شود اما در بلندمدت نمی‌تواند به‌عنوان راه‌حلی پایدار برای حل معضل انرژی کشور شناخته شود. واردات سوخت نه‌تنها هزینه‌های ارزی بالایی به همراه دارد بلکه وابستگی به منابع خارجی را نیز افزایش می‌دهد.

سی‌ان‌جی؛ ناجی خاموش بحران انرژی

آمارهای موجود نشان می‌دهد که هرساله حدود ۱۰ میلیون مترمکعب به میزان ناترازی انرژی در کشور افزوده می‌شود که این وضعیت فشار مضاعفی به منابع داخلی وارد کرده و وابستگی به واردات انرژی را افزایش می‌دهد. در این میان، سوخت سی‌ان‌جی به عنوان یکی از راهکارهای مؤثر برای جبران این ناترازی مطرح است. صنعت سی‌ان‌جی که به عنوان سوختی جایگزین برای بنزین در کشور شناخته می‌شود، در حال حاضر ظرفیت بالایی برای کاهش وابستگی به بنزین و رفع بخشی از ناترازی انرژی دارد. کارشناسان انرژی معتقدند که هر مترمکعب گاز سی‌ان‌جی می‌تواند معادل یک لیتر بنزین در سبد سوخت جایگزین شود، ویژگی‌ای که می‌تواند تأثیر بسزایی در کاهش فشار به منابع داخلی و بهبود وضعیت تأمین انرژی کشور داشته باشد.

صنعت سی‌ان‌جی، از آغاز تا امروز

صنعت سی‌ان‌جی در ایران از دولت نهم و دهم با هدف کاهش وابستگی به بنزین و مقابله با آلایندگی‌های زیست‌محیطی راه‌اندازی شد. از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۱، مصرف این سوخت در کشور با رشد چشمگیری همراه بود و از ۰/۴ میلیون مترمکعب در روز به ۱۹ میلیون مترمکعب افزایش یافت. این افزایش مصرف به‌وضوح نشان‌دهنده استقبال گسترده مردم از سی‌ان‌جی به عنوان یک سوخت پاک و اقتصادی است.

طبق مصوبه شورای‌عالی انرژی، در سند تأمین انرژی حمل‌ونقل تا افق ۱۴۲۰، برنامه‌ریزی شده است که سهم سی‌ان‌جی در سبد سوخت کشور از ۱۵/۲۵ درصد در سال ۱۳۹۸ به ۲۲/۸ درصد در سال ۱۴۲۰ افزایش یابد. این اقدام به‌عنوان یک استراتژی بلندمدت برای کاهش ناترازی انرژی و تأمین سوخت مورد نیاز کشور درنظر گرفته شده است.

سرمایه‌گذاری‌ها و چالش‌ها

در راستای توسعه صنعت سی‌ان‌جی، تاکنون بیش از چهار میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در این بخش انجام‌شده که این سرمایه‌گذاری‌ها به‌طور مستقیم به صرفه‌جویی در مصرف بنزین و کاهش هزینه‌های ارزی کشور منجر گردیده است. طبق گزارش‌ها، این اقدامات تاکنون موجب صرفه‌جویی حدود ۱۰۰ میلیارد دلار در مصرف بنزین شده است. بااین حال، چالش‌هایی در این مسیر نیز مشاهده می‌شود. یکی از مهم‌ترین این چالش‌ها، کاهش مصرف روزانه سی‌ان‌جی است که از ۲۳ میلیون مترمکعب به حدود ۱۹ میلیون مترمکعب کاهش یافته است.

کرامت ویس‌کرمی، مدیرعامل شرکت پخش فرآورده‌های نفتی، در این زمینه اظهار کرد: مصرف روزانه سی‌ان‌جی از ۲۳ میلیون مترمکعب به حدود ۱۹ میلیون مترمکعب کاهش یافته است. این کاهش مصرف سی‌ان‌جی می‌تواند به معنای هدررفت ظرفیت‌های موجود باشد و به‌طور غیرمستقیم میزان وابستگی به بنزین و واردات آن را افزایش دهد. در این راستا، برای بهره‌برداری بهینه از صنعت سی‌ان‌جی، ضروری است تغییرات اساسی در سیاست‌گذاری‌ها، زیرساخت‌ها و فرهنگسازی مصرف در جامعه اعمال گردد.

چشم‌انداز صنعت سی‌ان‌جی در ایران

در آغاز دهه ۸۰، بیش از ۲۵۰۰ جایگاه عرضه سی‌ان‌جی در سراسر کشور احداث شد؛ روندی که همچنان با هدف گسترش زیرساخت‌های سوخت پاک ادامه دارد. با این وجود، تحقق اهداف پیش‌بینی‌شده در سند ملی تأمین انرژی، نیازمند تمرکز جدی بر توسعه و نوسازی این جایگاه‌ها، به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار از نظر زیرساخت‌های توزیع سی‌ان‌جی است؛ مناطقی که پایین بودن مصرف، ارتباط مستقیمی با کمبود جایگاه‌های عرضه دارد. در همین راستا، ایجاد یک شبکه توزیع به‌روز، هوشمند و کارآمد برای تأمین پایدار و سریع سوخت سی‌ان‌جی در سطح کشور، به عنوان یکی از اولویت‌های راهبردی صنعت انرژی کشور مطرح است.

بحران انرژی و نیاز به راهکارهای استراتژیک

بحران انرژی در ایران، دیگر یک معضل مقطعی و زودگذر نیست بلکه چالشی، ساختاری و استراتژیک است که نیازمند تدابیر بلندمدت، سیاست‌گذاری‌های جامع و رویکردی آینده‌نگرانه است. ناترازی انرژی، به‌ویژه در بخش سوخت و با افزایش روزافزون مصرف بنزین به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های راهبردی کشور تبدیل شده است.

در این میان، صنعت سی‌ان‌جی به عنوان یک منبع انرژی پاک، اقتصادی و در دسترس می‌تواند نقشی محوری در مهار بحران ایفا کند؛ اما بهره‌گیری مؤثر از این ظرفیت بالقوه، مستلزم توسعه هدفمند زیرساخت‌ها، جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید و اصلاح سیاست‌های حمایتی است.

کارشناسان معتقدند تنها راه مقابله با ناترازی سوخت، بهره‌برداری هوشمندانه از منابع داخلی، به‌ویژه گاز طبیعی است. تحقق این راهبرد، نیازمند گسترش صنعت سی‌ان‌جی و نهادینه‌سازی فرهنگ مصرف بهینه انرژی در جامعه است؛ مسیری که بدون عزم ملی و حمایت قاطع دولت، به نتیجه نخواهد رسید.

گزارش

روایتی از تجربه یک سرمایه‌گذاری مردمی در تولید

نقطه‌های آغازینِ تولید

محسن باقری
پژوهشگر مرکز رشد دانشگاه امام صادق(ع)

محسن باقری؛ پژوهشگر مرکز رشد دانشگاه امام صادق(ع) از دل روستایی کوچک، قصه‌ای متفاوت از سرمایه‌گذاری مردمی در تولید کشاورزی رخ نموده است؛ جایی که جوانان، با همت جمعی و هدایت نقدینگی به‌سمت تولید، نه‌تنها بیکاری را شکست دادند، بلکه به الگویی زنده و در دسترس برای تحول و رونق اقتصادی تبدیل شدند و توانستند محصولات خود را به دیگر کشورها صادر کنند. به‌نظر می‌رسد که در این سال‌های اخیر، پیام‌ها و بیانات رهبر معظم انقلاب بیشتر انعکاس پیدا می‌کند و در عمل در میان آحاد مردم بیش از پیش مورد توجه قرار می‌گیرد. مشارکت در تولید یا هدایت نقدینگی به‌سمت تولید، امری است که رهبر انقلاب بسیار بر آن تأکید داشته‌اند که سرمایه‌های خرد و کلان در این جهت صرف شود: «همین نقدینگی‌ای که در اختیار مردم است، همین‌که بعضی‌ها صرف می‌کنند نقدینگی‌های خودشان را در راه سکّه، در راه زمین، در راه مسکن، در راه ارز و مشکلات درست می‌کنند برای کشور ـ علاوه بر این‌که سودی نمی‌رسانند، مشکل هم ایجاد می‌کنند ـ همین نقدینگی اگر صرف سرمایه‌گذاری بشود برای تولید، کشور پیشرفت خواهد کرد. سرمایه‌های کوچک تا سرمایه‌های بزرگ؛ از یک مرغداری کوچکِ محدود شما بگیرید تا یک کارخانه‌ی عظیم؛ همه‌ی اینها سرمایه‌گذاری است؛ می‌توان این کارها را انجام داد.» (۱۴۰۴/۱/۱) از این رو نشان‌دادن و روایت‌کردن تجربه‌های موفق اقتصادی که با یک زمینه مردمی به‌ثمر رسیده، بسیار حائز اهمیت است. روایت‌هایی که بیانگر در دسترس بودن تجربه حرکت‌های اقتصادی و مردمی است. نویسنده در این یادداشت، یک تجربه واقعی و موفق در این زمینه را روایت می‌کند.

یک مشکل همیشگی

کمی آن‌سوتر از پایتخت، در روستایی آرام با هوایی دلپذیر و مردمی که از گذشته پیشه کشاورزی داشته‌اند؛ حالا چند صد نفر نسل جوانی که مشاغل موجود، جوابگوی زندگی و درآمدشان نیست و ناچارند برای رسیدن به شغل و کسب درآمد، روستا را ترک کرده و به شهرهای بزرگ پناهنده شوند اما رفتن از روستا به شهر نه مطلوب است و نه مسیر! اینجا روستایی با جمعیت ۱۲۰۰ نفری و دربردارنده بیش از ۳۰۰ خانواده که با همت خود توانسته‌اند از بزرگترین کتابخانه روستایی کشور برخوردار شوند. به‌واسطه این ظرفیت فرهنگی بزرگ، اهالی آن به‌خوبی با کتاب مأنوس شده‌اند. او در کانون فرهنگی مسیر تعامل با مردم را به‌خوبی می‌داند و از درد و رنج‌ها به‌خوبی آگاه است. یکی از اهالی دغدغه‌مند روستا که از نزدیک شاهد مشکلات اهالی روستاست و از سوی دیگر ظرفیت‌های مردم و این روستا را به‌خوبی می‌شناسد، به مسیر دیگری برای اشتغال و اقتصاد مردم فکر می‌کند. می‌داند همان‌طور که در جنبه فرهنگی توانستند متمایز عمل کنند، برای حل مشکل اشتغال جوانان هم مسیر دیگری وجود دارد. متأسفانه عقب‌افتادن ازدواج، سروسامان گرفتن زندگی‌ها، مشکلات اجتماعی و بسیاری ازموارد با بیکاری گره خورده است. تصویر پدران و مادرانی که چشم‌انتظار گشایشی برای فرزندان خود هستند از جلوی چشمش کنار نمی‌رفت. به‌ناچار بسیاری از مسائل به شرایط اقتصادی گره خورده و باید برای آن تدبیری اندیشید. او نیمی از روز را در اداره جهاد کشاورزی فعالیت دارد و بعدازظهرها، فکر یک حرکت اقتصادی درگیرش کرده است.

شروع از یک شکست

پیشنهاد کاشت نوعی لیموترش به اسم لایم‌کوات از قبل در شهرهای شمالی مطرح شده بود. به‌علت حساسیت آن به سرمازدگی به‌بار ننشسته و جواب نداده بود. از طرف دیگر چالش گرانی زمین باعث شده کشاورزی توجیه اقتصادی نداشته باشد. حالا آن شکست و این چالش، ایده و زمینه‌ای شد برای یک شروع بهتر و بزرگتر. کاشت و پرورش لایم‌کوات در گلخانه! آقای نادعلی‌زاده این دغدغه را ابتدا در گلخانه خودش آزمایش کرد و به‌عنوان اولین‌نفر وارد میدان این کار شد. کار کشت لایم‌کوات با ریسکی که در تولید و در فروش به‌همراه دارد، هرطور بود به ثمر رسید تا یک تجربه موفق ثبت شود. این مرحله سبب شد که اعتماد سایرین جلب شود و به‌تدریج هویت جمعی شکل بگیرد. جلب اعتماد و ایجاد هویت جمعی به‌نوعی مهم‌ترین بخش و سنگ‌بنای یک نهضت مردمی است.

هر خانه، یک گلخانه

حالا دیگر جلب مشارکت مردم چندان سخت نیست. برای مردم خُرماکُلا ثابت شده بود که این سرمایه‌گذاری قابل اطمینان و سودده است. با این جلب اعتماد، دعوت خانه به خانه و فرد به فرد آغاز شد. قرار بود هر خانواده از ظرفیت خودش برای راه‌اندازی گلخانه در فضای حیاط خانه استفاده کند. به این شکل، افراد بیشتر به کار دل می‌بندند و کار را از خود می‌دانند. لازم نبود که وقت زیادی را به‌کار اختصاص دهند. حتی برخی افراد در بازه صبح درگیر کار دیگری هستند و عصرها برای گلخانه وقت می‌گذارند. به این ترتیب شعار «هر خانه، یک گلخانه» در فاصله زمانی نه‌چندان دور محقق می‌شود و کسی محروم از فرصت کار و سرمایه‌گذاری نیست. در مدل‌های رایج سرمایه‌گذاری اقتصادی، فرصت اقتصادی برای کسانی است که انباشت مالی بسیار زیادی دارند و دسترسی‌های ویژه‌ای به امکانات دارند. در حالی که در سبک مشارکت مردمی، همه با هر میزان از سرمایه و امکانات، از فرصت اقتصادی عادلانه برخوردار هستند. گلخانه‌ها محدود به لیموترش نیست. گل و گیاهان زینتی هم حسابی گسترش یافته و رنگ و بوی خرماکلا را حسابی متمایز کرده است.

مردم پای کار

باور نادعلی‌زاده‌ها این است که مردم پای کار هستند. فرقی نمی‌کند در عرصه سیاسی باشد یا اقتصادی. باید پای کار ایستاد اما لازم است زمینه آن را فراهم کنیم تا مردم به این مسیر علاقه‌مند شوند. یک مانعی که در مسیر گلخانه‌داری وجود داشت، دریافت مجوزهای قانونی است که پردردسر و زمان‌بر بود. با پیگیری و تمهیدی که اندیشیده شد، این مسیر به یک هفته کاهش یافت و به این ترتیب کار تأسیس گلخانه‌ها سرعت گرفت.

یک مسأله مهم در خرماکلا، کمبود نقدینگی برای سرمایه‌گذاری است. کسانی بودند که تمایل داشتند گلخانه خود را توسعه بدهند اما به‌لحاظ سرمایه محدودیت داشتند. در این زمینه تلاش شد که این نقدینگی از طریق وام قرض‌الحسنه تأمین شود تا این اتفاق مبارک به‌خوبی انجام شود.

همراه مردم تا پایان کار

هنوز کار به سرانجام نرسیده است. نیاز است که در میانه راه در قالب مشاوره‌هایی، مسیر هموار شود. با کمک کانون فرهنگی شهید گرایلی در خرماکلا و پایگاه بسیج، آموزش‌های لازم به مردم داده شد و مراحل اخذ مجوزها نیز تسهیل شد. آقای نادعلی‌زاده متخصصینی را از ژاپن دعوت کرد تا فوت‌وفن کوزه‌گری به‌خوبی به خانواده‌ها آموخته شود. یعنی راهبری کار برای کل زنجیره تولید تا فروش محصول انجام گرفت. اکنون محصولات این گلخانه‌ها به کشورهای همسایه از جمله ارمنستان، امارات، روسیه و افغانستان صادر می‌شود.

خرماکلا در شهرستان قائم‌شهر، یکی از هزاران روستای این مرزوبوم است که از ظرفیت‌های متنوع و سرشاری برای تولید در عرصه‌های مختلف برخوردار است. بدون شک نشان‌دادن این ظرفیت‌ها می‌تواند بخش قابل توجهی از سرمایه‌ها را به‌جای خرج‌شدن جهت سودای طلا و ارز، در مسیر تولید قرار بدهد و برکات فراوان اقتصادی، معنوی و اجتماعی را به‌دنبال داشته باشد.

جام جم
اقتصاد ۱۳
ECONOMIC
دوشنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۴ شماره ۷۰۳۵

اقتصاد بین‌الملل

سرگیجه تولید جهانی از تعرفه‌های آمریکا

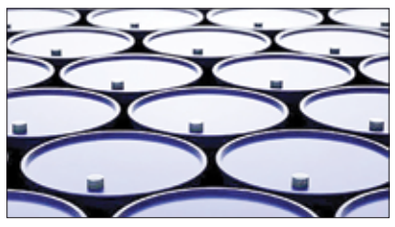
شاخص‌های مدیران خرید (PMI) در سراسر آسیا، به همراه آمار اصلاح‌شده در اروپا، نشان‌دهنده رشد منفی کارخانه‌ها در آوریل بود.

این گزارش‌ها که اخیرا منتشر شده، مجموعه‌ای از سیگنال‌های نگران‌کننده را دربر گرفته است. تعداد اندکی از اقتصادها از ضربه تعرفه‌ها و عدم قطعیت فلج‌کننده‌ای که یک ماه پس از اعلام عوارض گسترده بر واردات کالا، توسط رئیس جمهور آمریکا اقتصاد جهان را فراگرفته است، در امان مانده‌اند.

در گزارش‌های منتشرشده آسیب‌های وارده به دو کشور اصلی درگیر جنگ را نشان داد که تعرفه‌های آنها عملا انگیزه‌های تجارت بین کشورهایی را که بیش از ۴۰ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان را تشکیل می‌دهند، از بین برده است. فعالیت تولیدی آمریکا، در پنج ماه گذشته، بیشترین کاهش را تجربه کرده است و این گزارش، یک روز پس از آن منتشر شد که داده‌ها نشان داد کارخانه‌های چینی با شدیدترین رشد منفی از دسامبر ۲۰۲۳ تاکنون روبرو شده‌اند.

جیمز نایتلی، اقتصاددان ارشد بین‌المللی موسسه مالی ING، گفت بعید است تا زمانی که در مورد جهت تعرفه‌ها شفافیت حاصل نشود، وضعیت کارخانه‌ها تغییر کند. او گفت: ماهیت نوسانی تعرفه‌ها، عدم قطعیت زیادی ایجاد می‌کند و این به دست روی دست گذاشتن کسب و کارها منجر خواهد شد. آنها تا زمانی که اطمینان حاصل نکنند که تغییر فوری دیگری در محیط اقتصادی رخ نخواهد داد، تصمیمات بزرگی نخواهند گرفت. پیش از آن‌که این نشانه‌های اولیه رکود اقتصادی آشکار شود، هشدار نسبت به چشم‌اندازهای جهانی در واشنگتن، همزمان با گردهمایی روسای دارایی برای جلسات صندوق بین‌المللی پول در ماه گذشته، آشکار شده بود. پس از کاهش چشم‌انداز رشد کریستالینا جورجیوا، رئیس صندوق بین‌المللی پول هشدار داد که در صورت تداوم عدم قطعیت، احتمال رکود جهانی افزایش خواهد یافت.

افزایش تولید نفت اوپک پلاس سرعت می‌گیرد

اوپک پلاس در آوریل، با اعلام احیای سریع‌تر تولید نفت باوجود تقاضای ضعیف و قیمت پایین، بازار نفت را شوکه کرد. منابع آگاه اظهار کرده‌اند هدف عربستان سعودی به عنوان رئیس اوپک پلاس از این اقدام، مقابله با برخی از اعضایی است که پایبندی ضعیفی به سهمیه تولیدشان داشته‌اند.

اوپک پلاس که شامل اعضای اوپک و متحدان‌شان نظیر روسیه است، روز شنبه افزایش چشمگیر تولید را برای ژوئن تصویب کرد و به این ترتیب، مجموع افزایش تولید این گروه در آوریل، مه و ژوئن را به حدود یک میلیون بشکه در روز رساند. چهار منبع آگاه در اوپک پلاس، به رویترز گفتند: این گروه، این روند را حفظ خواهد کرد و احتمالا در ژوئن، با افزایش تولید به میزان ۴۱۱ هزار بشکه در روز در ژوییه، موافقت خواهند کرد.

این گروه احتمالا افزایش بیشتر تولید را برای ماه‌های اوت، سپتامبر و اکتبر، تصویب خواهد کرد. هدف، احیای حجم بیشتری از محدودیت عرضه داوطلبانه در صورت ضعیف ماندن پایبندی عراق، قزاقستان و کشورهای دیگر به پیمان نفتی است. یکی از این منابع آگاه با اشاره به محدودیت عرضه ۲/۲ میلیون بشکه در روز که توسط هشت عضو اوپک پلاس انجام می‌شود، گفت: اگر نرخ پایبندی بهبود نیابد، این میزان عرضه فریزشده، تا نوامبر آزاد خواهد شد. اوپک پلاس همچنان پنج میلیون بشکه در روز تولیدش را محدود نگه داشته و بخش عمده این محدودیت عرضه، تا پایان سال ۲۰۲۶، به قوت خود باقی خواهد ماند.